

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 forint, fél évre 2 forint 50 krajczár, negyed évre 1 forint 20 krajczár. -- Egyéni ez az ár 5 krajczár. Községek, tanítók, iparosok és egyesületek melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 forintért kapnak a lapot.

Felölös szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
Kiadóhivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetmények a előfizetési pénzek küldendők.

Az obstrukció.

A bűnvádi eljárásról szóló nagyfontosságú javaslatnak törvényerőre való emelését, illetőleg a javaslat 16. §-ának változtatlan fentartását nem tudja többé megakadályozni a parlamenti ellenzék.

Hiába fenyegetődzött ez az ellenzék obstrukcióval s hiába is csinálna obstrukciót, a harez kimenetele immár kétségtelen. Ami ezután jön, az már csak a zászló becsületeért való viaskodás, a mi semmivel sem javíthatja többé a győzelmi chance-okat.

Hisz meglehet, hogy a Kossuth-párt temperamentumosabb embereinek sikerül még egy-két hétig terrorizálni a párt mérsékelt elemét s ezek komolyabb argumentumok hiányában tesznek is talán kísérleteket a vadabb fajtájú obstrukcióval, de mind hasztalan, miután sem az Ugron — sem a nemzeti, sem pedig a néppárt, ha fölismeri a Kossuth-párt igaz terveit, nem fogja az obstrukció fegyvereivel is segíteni azt a pártot, mely az egyházpolitikai viták idején s a választások alatt még a kormánypártnál is erősebben támadta és üldözte a többi ellenzéki pártokat. S ekként a Kossuthisták az obstrukciós vitában nemsokára teljesen magukra lesznek hagyatva.

Taktikai szempontból az Ugronisták s a néppártnak teljesen igazuk is volna, ha a függetlenségi pártnak visszafizetnék

most a régi kölcsönt. Különösen azért, mert nyilvánvaló, hogy a Kossuthistapárt tulajdonképpeni része nem a sajtószabadság kedvéért kész belemenni az obstrukcióba hanem azért, hogy a hirhadt 16. §-sal, mely annyira felizgatta a magyar sajtó embereit s támaszkodva a zsurnalisztika és a többi ellenzéki pártok támogatására, hosszasszünetelés után újabb tanúságot lehessenek az Ugronisták által erősen kétségbe vont ellenzéki igazhitűségük mellett.

Igy állván a dolog, a nem Kossuthista párti ellenzék valósággal önmaga ellen vétene, ha az obstrukcióban segítségére lenne a Kossuth-pártnak. Ezzel nem azt mondjuk, hogy boszúból és haragtartásból az Ugron-pártnak, a néppártnak és nemzeti pártnak semmiképpen s semmi körülmények között sem szabad egyesülni közös akezióra. Ily kicsinyes szempontoknak az előtérbe tolésa megbénítaná az ellenzéknek minden erejét s meddővé tenné az egész parlamenti életet. Igenis, az ellenzéki pártoknak mindenkör egyesült erővel kell támadni, valahányszor közös célokért s közös érdekek védelmére szállnak sikra. De mivel a fonforgó esetben a Kossuth-pártot tisztán csak taktikai szempontok vezérlik, a többi ellenzéki pártok érdeke feltétlenül megkívánja, hogy ne üljenek fel ennek a Kossuth-párti taktikának. Világos egyébként, hogy a Kossuthistákat nem annyira a többi ellenzéki pártok részéről várható támogatás reménye

sodorta bele az obstrukció áradatába, hanem inkább az arra való kilátás, hogy a 16. § támadásában kifejlett buzgalomukért legalább ideiglenesen az egész sajtó jóakarátát és támogatását biztosítsák maguknak.

A sajtó rokonszenve s a várt erkölcsi támogatás nem is maradt el. De elmaradt igenis a várva-várt eredmény, a mennyi-ken daczára annak, hogy a sajtó organumai ugyszólván pártkülönbség és kivétel nélkül harezra keltek a 16. paragrafus ellen, az ország közvéleménye csak ott mozdult meg az ellenzéki akezió érdekében, a hol azt mesterségesen mozgásba hozták; nagyjában és országszerte azonban mindenütt őszinte rokonszenv nyilvánul a kormány javaslatára iránt.

Vajjon e különös jelenség okát abban kell-e keresnünk, hogy a sajtónak mamár absolute nincs hatása és befolyása a közvéleményre, vagy pedig, hogy a sajtó tényleg annyit vétkezett már a polgárok magánbecsülete ellen, hogy széles körökben nagy elégtétellel látták a sajtó-törvény némi határozmányának szigorítását, azt most nem kutatjuk, csak konstatáljuk magát a tényt, hogy a sajtó hathatós támogatása sem tudta népszerűsíteni a függetlenségi párti akeziót.

Mivel pedig a párt különben se rendelkezik sem a kellő kitartással, sem a megfelelő számbeli erővel, hogy magára hagyatva a saját erejéből birkózzék meg a hatalmas kormánypárttal, a Kossuth-párt

TÁRCZA.

A tanár ur elvei.

Humoreszk. —
Írta: Mezey László.

— Valóban fián nem értelek, nem csinos, hogy nem tetszik neked?

— Oh... nagyon csinos!

— Tehát nem kedves akkor?

— Ellenkezőleg... rendkívül kedves.

— Nem jó házból való, vagy szegény?

— Világért sem, családja előkelő és nagyon vagyonos.

— Nos hát akkor mi kifogásod van ellene, ha viszontszerez, mint előbb monadtad.

— Hm... Uszik. Szólt Marosi István doktor, a filozófia fiatal tanára és ezzel oly erővel ütött az asztalra, hogy a kávé kiömlött eszékjéből és tönkre tette anyjának a büszkeségét, a hóféhér abroszt.

— Az Istenért Pista, kiáltott anyja ijedten — mit csekszel, hiszen még az, hogy egy leány uszik, nem elég ok arra, hogy nélkül ne lehetne venni!

— Nem elég ok? Csodálom, hogy ugy beszélsz. Hiszen már Xenophon és Philzlaus, ezek a régi görög bölcsek is megmondták, hogy a férfi a nőben csak a nőiességet szeretheti... már pedig az uszás férfi-sport és így nem illik asszonyhoz, legkevésbé egy tanár feleségéhez. — Szólt komolyan István ur.

— No, no... talán még sem kellene ilyen szigorúan bírálnod, ha szép és gazdag is. Ellenvető szeliden idősebb Marosi Istvánné, aranykeretes pápaszemét megigazítva.

— Igen ám, de nem csak ezt az egyetlen férfias sportot üzi, de képzeld — lovagol is.

— Ez egy kiesít mindenesetre meggondolni való dolog. — Jegyzé meg elgondolkozva az özvegy tanárné, mialatt elővette kis munkakosarából a megkezdett harisnyát.

— Ugy-e ez már kissé téged is gondolkozóba ejt, hát ha még elmondod, hogy otthon a parkjokban tornászik és lövöldöz... igen lövöldöz és legalább is ugy lö ezölba, mint Parvez vagy Elek Gusztó; mikor utoljára meglátogattam őket, egy négykrajczáros tartatott ki velem és mesterileg lőtte ki hüvelyk- és mutatóujam közül...

— Oh! oh! Borzasztó, a miket beszélsz, Pista. Szörnyülködik az özvegy Marosiné.

— Ugy-e anyám! — Diadalmaskodott ifju Marosi István doktor ur. Most már beláthatod, hogy én ilyen asszonyt nem vehetek nőül, mit mondana a tanári testület egy olyan tanárnéhoz, a ki uszik, lovagol, tornaáz és lövöldöz.

Az öreg asszony nem felelt. Sohajtva kezdett bele a kötésbe és látta, hogy kedvencez ábrándja, fiának szép és gazdag leányi nyal összeköttetése egyelőre el van temetve.

Ehben a pillanatban az öreg házmaster lépett be és egy levélkét nyújtott át az özvegynek. Épen a kérdésben forgott sport-kisasszony mamájától való volt, a ki őket oszonnára hívta.

— Nem megyek! Szólt határozottan a fiatal tanár és letette az anyjától átvett levelet.

— De Pista, — kérlette anyja, — talán még sem kellene megsérteni őket.

— Mondd, hogy beteg vagyok, mondd, hogy meghaltam, de én semmi szín alatt sem akarom többé viszontlátni.

— Gondold meg, milyen régi barátság fűz engemet össze ezzel a családdal... Mit tettek értünk, mikor szegény atyád meghalt...

Marosi István elgondolkodott. Egy pillanatig nehéz tusát vívott benne önféjűsége és a háláérzet, aztán végre lehajtotta fejét és csöndes hangon így szólt:

— A te kedvéért elmegyek, anyám!

Délután vig társaság gyűlt egybe a gazdag Vezékék remek parkjában.

— Ah! jó napot kedves doktor ur! nyújtotta kezét nyájas mosolylyal Marosi Istvánnak Ilonka kisasszony, a ház leánya.

— Jó napot, kiasszony! — Viszonzá jéghidegen a fiatal tanár, ki még sohasem találta a leány szép, viruló arcát, ragyogó kék szeméit és hóféhér fogait olyan kiálthatatlanoknak, mint ma.

Ilonka kisasszony pajkosan mosolygott. Alig pár pillanat előtt hallgatta ki mamája és az özvegy Marosiné társalgását, mely alatt ez utóbbi egészen kiöntötte szívét régi, bizalmas barátnője előtt.

— Oh! oh, ezek a tudósok, elnézőknek kell elők lennünk, egészen másképen nézik őket a vilá-

obstrukciónak ha tényleg tennének némi ellenzékiek kísérletet e harezmodor alkalmazására, komolyabb jelentőséget mi nem tulajdoníthatunk.

Igazságosan ítélve azonban, el kellismernünk, hogy az ellenzéki akció kudarcát nem annyira az ellenzéki támadás gyengeségében, mint inkább a szabadelvűpárt kohéziójában és a szellemifelsőbbségében kell keresnünk.

Mert ha néhány kiváló és — kétségel elismerjük — elvi szempontból igen dicséretes irányban küzdő liberális politikusnak sikerül vala a 16. paragrafus segítségével megbolygatni a hatalmas pártegységét, az ellenzéki roham csakugyan sikeresnek bizonyult volna.

Becsületére válik e férfiaknak, kik a paragrafus módosításában keresték a kibontakozás útját, hogy amint látták, hogy az ellenzék nem annyira a paragrafus módosítására törekszik, mint inkább csak taktikai célokat tart szem előtt, azonnal alkalmazkodtak a helyzet követelményeihez. Mert a legfanatikusabb zugolódók is belátták, hogy abban apillanatban, a melyben az ellenzék az elvi alapelhagyásával tisztán hatalmi kérdést csinál a vitás paragrafusból, a szabadelvűpárt minden emberének az igazságügyminiszter és a kormány köré kell sorakozni.

A hatalmi kérdés fölvetése természetesen bennünket is fölment attól a feladattól, hogy az ellenzéknek teendő engedmények érdekében továbbra is szót emeljünk.

Ámbátor mi elejétől fogva helyesnek, indokoltnak s jól megokoltnak tartottuk a 16. paragrafust, előzetekénységből s a parlamenti vitatkozás színvonalának a fenntartása érdekében, mégis hajlandók lettünk volna beleegyezni a paragrafus részleges módosításába.

De most, hogy az ellenzék egész ter-

jedelmében fölvetette a hatalmi kérdést, a szabadelvűpártnak nem szabad engedni.

A harez csak az ellenzék visszavonulásával vagy teljes leveretésével érhet véget.

Veritas.

Politikai hírek.

A bűnvádi eljárást életbeléptető törvényjavaslat általános vitája közeledik immár a végkimerülés stádiumához. A vitavezetők apraja-nagyja elmondta mondókáját, bár a „rendezők” abban reménykednek, hogy még egy hétig húzhatják a vitát. A katonai törvényjavaslatok tárgyalását a főrendiház pénteken vette tárgyalás alá.

Az Elyseében Faure köztársasági elnök elnöklése alatt tartott minisztertanácsban Hanotaux külügyminiszter bejelentette, hogy Konstantinápolyban folyó béketárgyalások a legjobb úton vannak a meg-egyezős felé.

A német egyesületi törvényt a képviselőház június 22-iki ülésében másodikori felolvasásban is elfogadta. Mellette szavaztak a szabad konzervatívek és a nemzeti szabadelvűek.

A városi közigazgatás.

Mig az ellenzék az ország drága idejét üres fecsegéssel üti agyon a képviselőházban és e mellett még azt a látszatot ölti magára, mintha valami mentő eselokedetet vinne véghez, — a miniszterek irodáiban fáradhatatlanul dolgoznak, hogy előkészítsék ama nagy reformokat, melyeknek kivitelétől függ a magyar állam kiépítése. E reformok egyik legfontosabbika az, amely a közigazgatás javítására, illetve újjáalakítására vonatkozik s e tekintetben a belügyminiszter úgy a vármegyei, mint a városi és községi közigazgatásra vonatkozólag már több műveletet kidolgoztatott, melyeket részben már szaktanácskozmányokban is tárgyalnak.

Ez új törvénytervezetek közt a legérdekesebbek egyike az, amely a városok közigazgatását illeti. E kitűnő, Dr. Felső-Moys Sándor miniszteri tanácsos által kidolgozott tervezet elemzésébe itt nem bocsátkozhatunk; de ama szellem ismertetése végett, melyben a kormány a közigazgatási reformot jelenleg tervezi, kiemeljük, hogy a városi közigaz-

gatásban az önkormányzat elve szigorúan keresztül van vité, de egyuttal gondoskodás történt arról is, hogy az ügyeknek, főleg azoknak, melyeket a városok átruházott hatáskörben, az állam érdekében intéznek el, pontos elvégzésének kezességei biztos alapokat kapjanak. Szabadság és megbízhatóság, önkormányzat és felelősség, — ezek azok az alapelvek melyeken a városok közigazgatásáról szóló törvényjavaslat előadói tervezete felépül és erősen megvagyunk győződve, hogy e koncepció az ország minden komoly politikai körében élénk tetszéssel fog találkozni.

A kormány tehát teljes erővel megteszi a magáét, hogy új lökéseket adjon a haladásnak és fellendülésnek. Legjobb szándékait sajnosan megbénítja egy oly ellenzék üzelve, mely a parlamentben minden termékeny munkát megakadályoz. Reméljük, a szabadelvűpárt elég erősnek fog bizonyulni, hogy megtörje s egyszer, mindenkorra hatástalanra tegye a kisebbség terrorizmusát.

Mint a „Pester Correspondenz” velünk közli, e kitűnő törvényjavaslatnak egyik legfontosabb rendelkezése az, amely a városi számvevők kinevezését a belügyminiszternek tartja fenn.

E törvényjavaslatlal bebizonyította a legfőnyesebben, hogy azok közt, akik eddig eszméssel vagy tettekkel járultak a közigazgatási reform nagy kérdésének megoldásához, a legelső sorban áll, hogy az országot egy korszakos reformmal ajándékozza meg, amely mint saját észleletének és tapasztalatának eredménye, fényes helyet ad neki Magyarország nemzeti történetében.

Színház.

Szomorú idők járnak a mi színházunkra. Alig-alig vetődik be valaki az előadásokra s azok egyrésze is ingyen-jegyes. Hogy ilyen körülmények között aztán a színész sem tudja a színét megváltatni s minduntalan kiülnek arcára a közömbösség jelei, mi természetesen az előadás rovására megy, azt mondani is fölösleges. A játékból hiányzik a lelkesedés, hiányzik a tűz, a tökéletesebb alakítás utáni törekvés, mert hát! ezt csak a telt ház, a taps, az elismerés tudja meghozni. Ez pedig itt nincs, de nagyon — nagyon nincs.

Szardán „A bőregér” című 3 felvonásos víg operetta ment, bizony nem valami nagyon vígan. Szalkay Lajos, Pajor Emilia, Hetényi, Répássy megállottak helyüket. Ligeti Józsika jobb is lehetett volna. Ugy látszik gyengéje, hogy nem tud eléggé mozogni a színpadon, mit a világlátott s már azt is unalmasnak találó „Orloffszky herceg”-től méltán föl lehet tételteni.

Csütörtökön Ambras Zoltán fordítását „Az államtitkár”-t adták üres ház előtt. Jó volt Hidvéghi (Dela Mare államtitkár) ki szerepét is tudta, továbbá Szepessy s Károlyi Böske.

Irodalom.

Verne Gyula munkái. A nagy francia regényíró illusztrált magyar kiadásából megjelentek a 63—70-ig terjedő füzetek. Befejeződik ezekben az Utazás a föld központja felé és kezdődik a Kórában, a valfejű című regény. Verne nemcsak az ifjúságnak kedvelt írója, hanem a nagy közönségnek is mely könyveiben szórakozást és tudást egyaránt talál. Ragyogó képzeletét lázas kíváncsisággal követjük és a mikor történetei ügyesen szőtt fonalán haladunk, utközben sok gazdag és igaz ismeretet szerzünk. Ezért ajánlható Verne minden rendű és rangú olvasónak a legmelegebben. Munkáit többször adták ki magyarul is. Ez a kiadás — melyet a Franklin-Társulat könnyebb hozzáférhetőség kedvéért husz krajezáros füzetekben bocsát közre — nemcsak a legteljesebb, de egyszersmind egyedül irodalmi értékű is, mert egyes kötetek jónévi íróink, mint Beöthy Leo, György Aladár, Gaal Mózes, Huszár Imre és mások fordították. A füzetekre megrendelést elfogad a kiadó (Budapest, IV., egyetem-utca 4.) és minden magyar könyvkereskedő.

Az 1848—49-iki Magyar Szabadságharcz Történet műből most jelent meg a 83-ik füzet, amelyben Gracza György az aug. 5-iki szőregi csatát és

got, mint mink. — Gondolá és okos fejecskéjében ravasz tervet forralt.

— Nos uraim és hölgyeim, — kiáltá aztán a társaság közé lépve, — mit gondolnak egy parthie lawn-tennishez.

A tervet nagy ujjongással fogadták el.

— A park mögött pompás lawn-tennis-ground van, — folytatta Ilonka, — ha az erdei utat választják, egy negyed óra múlva érünk oda, de úgy, a hogy én szoktam menni, öt perczig sem tart. A kert alatt egy tó van, a ladikok a parthoz vannak kötve, átevezünk és huss — öt percz múlva már vígan üthetjük a labdát.

— De csak nem fogsz egyedül átevezni, — kérdé egyik barátja, a ki nem hódol úgy a sportoknak, mint Ilonka.

— Világért sem, minden leány választ egy gavallért — én már választottam is... Marosi doktor ur, szabad kérnem.

Marosi reszketett a dühtől. Még ezt is!

De aztán észbe jutottak Seneca, Mare Aurél és több jeles antik alak, a kik mind közömbösen vették a sors mindenféle csapásait és szóltanul meghajolva Ilonka kisasszony előtt, engedelmesen foglalt helyet a ladikban.

Ingott-ringott a csolnak, siklott vígan tova, midőn egyszerre Ilonka örömteljesen felkiáltott és ragyogó szemekkel mutatott egy a víz közepén uszó nagy, fehér virágra.

— Ah, egy vízi rózsza, milyen nagy ritkaság. Ujjongott a leányba örömteljesen.

— Nos igen, egy vízi rózsza, hogy lehet már ennek ilyen gyermekesen örülni. Dörmögött vissza Marosi doktor ur.

— Nem érti? Óh! egy vízi rózsza maga a bol-

dogság, suttogá a furfangos leányka ravasz mosollyal, szakítsa le doktor ur nekem, csak reményilem teljesíteni fogja kérésemet.

Nem mondani lehetetlen volt. István urnak ismét Mare Aurél jutott eszébe és kihajolva a csolnából halálmegvetéssel nyult a kelyhét kíváncsan kitarorózsza után.

Ebben a pillanatban a ladik nagyot billent és a doktor ur egész hosszában vágódott belé a hűvös, átlátszó hullámokba.

Ilonka kisasszony ugyanis, midőn a doktor a rózsza után nyult, az evezőt — a csolnak alá dugta, úgy, hogy a katasztrófának okvetlenül be kellett következni.

Marosi, a ki uszni nem tudott, kétségbeesetten küzdött és ha Ilonka meg nem ragadja és a partra nem uszik vele, odvetlenül a halál fia.

A társaság nagy éljenzéssel fogadta a bátor életmentőt, Marosi pedig dideregve, szégyenkedve állott előtte.

— Ilonka kisasszony! — Szólt végre könyörgő hangon — ön megmentette az életemet, akarja-e, hogy egészen és örökre önnek áldozzam azt?

— De uram — kacagott fel győzedelmesen Ilonka — mit gondol, egy nő, a ki uszik, tornázik és lovagol... mit fog mondani a tanári testület?

Marosi pirulva ismert saját szavaira és halkán sugta Ilonkának:

— Egy egész husszu élet, azt hiszem, elegendő lesz arra, hogy bebizonyítsam, mennyire megváltozott véleményem a sportbólgyek iránt: akarja?

Ilonka szóltanul hajtotta meg fejét, szemében ott volt az üdvösséget ígérő igen.

a fegyverletételre vonatkozó alkudozások megkezdését mondja el érdekesen. A füzethez egy rendkívül érdekes okmány is van csatolva: Kossuth Lajos utolsó levele Görgeihez. A melléklet az eredetinek hű hasonmása. A füzet egykoru képei ezek: Az aradi vesztőhely tájképe. Pólténberg honvédtábornok mint hadikövet Rüdigerrel.

A szabadságharc nagyszabású drámájának leírása végefelé közeledik. A jövő füzetben immár a világsi fegyverletételre kerül a sor.

A „Szalay Baróti Magyar Nemzet Története” műből most jelent meg a 64-ik füzet, melyben a Habsburg házból való királyok korszakában az I. sz. József király alatti mozgalmas események (1705-1711.) adatnak elő. A kurucvilág dicső és szomorú emlékü nagy csatapanorámáját, mindkét részről hírneves írókkal látjuk magunk előtt elvonulni. Az udvarok és pártok politikai tusakodásába, — elsősorban a véres ördögi országgyűlés nevezetes eseményeibe nyerünk tiszta, tárgyilagos betekintést. A füzet melléklete Mária Terézia magyar kísérettel, amely kivétellel került a füzetbe. A szöveg illusztrációi ezek. XIV. Lajos francia király. II-ik Rákóczy érme a vallásügyben létrejött egység emlékére. Bottyán János aláírása. Starheimberg Guidó. Portyázó kurucok fogoly labanczot hajtanak maguk előtt. Beresényi Miklós arcképe és aláírása. Kurucz főtiszt kíséretével. Kurucz főtiszt kíséretével. Az 1707-iki függeléknyi nyilatkozat.

Ujdonságok.

— **Szeméyi hír.** Zágonyi báró Szentkereszty Stephanie uró, városunk diszpóznője, az általa létesített human intézetek ügyeinek elintézése végett pár napi tartózkodásra Kézdi-vásárhelyre érkezett.

— **Időjárásunk** esős a végtelékig. Mult esőtörtékön egész napon szakadt az eső és pedig oly erővel, mintha második özönvíz készülőne. Pénteken ismét kiderült, de hogy a legközelebbi nap vagy óra nem hoz-e ismét egy újabb záport, ki tudná mostanság megmondani. A sok eső miatt a vízök nagyon megdagadtak s nem egy helyen túllépték medrüket s elözdettek romboló munkájukat. Ugy látszik, hogy az időjárásnak feltett szándéka, végleg semmivé tenni a gazdalközönség összes reményeit.

— **Zászló-szentelés.** A k.-vásárhelyi róm. kath. algymnasium 200 éves fennállását zászló-szenteléssel ünnepli meg. Ezen rendkívül fényesnek ígérkező ünnepélynek, mely f. hó 28-án délelőtt fog a róm. kath. egyházban megtartatni, kiválóérdeket nyújt, hogy a tanári kar szerencsés volt zászlóanyának zágonyi báró Szentkereszty Stephanie urót, emberbaráti intézeteink nagyérdemű alapítóját megnyerni. Valószínűleg meg fog jelenni megyénk főispánja hatálykai Pötsa József v. b. t. t. ur is. Az ünnepélyre vonatkozó program a következő: Műsor: 1. Délelőtt 8 órakor ünnepélyes hálaadó isteni tisztelt. 2. „A zászló felszentelése” nagys. és tő. Bálint László ez. kanonok-esperes. püsp. biztos ur által. 3. „Beszéd” Tartja: ftdő Balogh Ignác nyújtódi r. k. plebános. 4. „Zászló szöveg beverése” a templomban, esetleg a szabadban. 5. „Záróünnepély.” Jutalmak kiosztása és az 1896-97. tanév ünnepélyes bezárása.

— **Évzáró vizsgálatok.** A kovásznai állami elemi iskolánál az évzáró vizsgálatok a következő sorrendben folytak le. A felső iskolánál: Junius 17-én délelőtt I-II. vegyes osztálylál Bíró Anna tanítónő; d. u. III-IV. v. oszt. Nagy Sándor tanító; 18-án d. e. az alsó iskolánál I. v. o. Kovács Bálint ig. tan. d. u. a III-IV. leányosztálylál Kovácsné Osusz Anna tanítónő; 19-én d. e. a III-IV. fiú oszt. Barthali János tanító; d. u. az V-VI. fiú o. Bideskuthy Róbert tanító; 20-án d. e. a II. v. oszt. Ábra Mari tanítónő és d. u. az V-VI. leány osztálylál Havlin Irma tanítónő vizsgáztatott. A vizsgálatokat tiszt. Földes György zabolai ev. ref. lelkész és min. isk. látogató elnökölte.

— **Fürdőbe utazók figyelmébe.** A nyári évszak alatt sokszor előfordul, hogy valaki családját otthon hagyva, elutazik valami fürdőhelyre, vagy pedig, hogy a család egyes tagjai külön helyen üdülnek. Az is előfordul, hogy valaki csak néhány napra utazik el s mindez esetekben előfordul az a kellemtelenség, hogy vagy az egyik, vagy a másik része

kénytelen nélkülözni az ő megszokott lapját. Mivel a hírlapok általában csak egész hónapokra szoktak előfizetéseket elfogadni, a bajon segített az Egyetértés kiadóhivatala, mielőtt néhány év előtt meghonosította nálunk a turista előfizetést, mely abból áll, hogy bármily rövid időre is elfogad előfizetéseket s ez idő alatt is akár naponként tetszés szerint meg lehet változtatni a címzést. Ha például valaki előre megállapítja utitervét s tudja, hogy mely napokon hol fog tartózkodni, egyszerűen beküld az Egyetértés kiadóhivatalához annyiszor 6 krt., a hány napra kívánja a lapot s egyúttal megírja, hogy mely napokon hová küldjék a lapot. Ily módon mindenütt pontosan meg fogja kapni az Egyetértést az ő megszokott változatos és előkelő színvonalu tartalmával. Ettől eltekintve is gondoskodott az Egyetértés kiadóhivatala arról, hogy lapját egy- és két-mint a külföldön minden jobb kávéházban és étteremben, a fürdői olvasótermekben és az újságárusoknál meg lehessen kapni. A ki tehát otthonától távol olvasni akarja a lapot, az keresse csak a fentirt helyeken.

— **Nyilvános kérelem az iskolák főtartóihoz.** Sirisaka Andor pécs-belvárosi közs. tanítólapunk útján ajánlja a „Magyar közmondások könyve” cz. munkájának megmaradt példányait a tanuló ifjuság számára jutalmi könyvül. Tekintve a szép és nemes czílt, szerző-kiadó könyveit félárban adja: így a füzet példányokat 2 frt helyett 1 frt és a bekötött diszpódnányokat 3 frt helyett 1 frt és 50 kr. A csomag azonnal és bérmentve lesz küldve E munka a népiszkolák 5. és 6. osztálybéli növendékei között, valamint a polgári iskolák és közséptanodák alsóbb osztályaiba járó ifjak között igen alkalmas jutalmi könyvül, miért is készséggel teszünk eleget Sirisaka kérésének, a midőn a könyvet az iskolai hatóságok és egyéb irodalom-pártoló macedzenások szíves figyelmébe ajánljuk.

— **Egy találmány jótéteménye,** mint például a Kathreiner-féle malátakávé előállítási módja a babkavé ízével és zamatával a közönség részére gyakran illuzorikusá tétetik a piacon megjelenő értéktelen utánzatok által. Ezek vagy egyszerűen pirított árpa vagy pedig közönséges malátá, mely vagy hasonló csomagolásban vagy pedig szabadon kimérve árultatik. Természetes, hogy ezen utánzatok által melynek ízét hamar megismerjük, nem teljesül a valódi mindenütt legjobban bevált malátá kávéhoz kötött várakozásunk. Hogy ezt elérhessük, ne hagyjuk magunkat tévedésbe ejteni és kérjük és vegyük csak a Kathreiner névvel ellátott eredeti csomagokat.

Közigazdaság.

Istálló trágya vagy műtrágya?

A növények szervezetük felépítéséhez különféle tápanyagokat igényelnek, a melyeket részben a talajból, részben pedig a levegőből vesznek fel. Minthogy a levegőből felvett tápanyagok a növényeknek kiapadhatlan mennyiségben állanak rendelkezésükre, természetes, hogy ezeknek fedezéséről a gazdának nem kell gondoskodnia. Nem így van ez azonban azon tápanyagokkal, a melyeket a növények a talajból vesznek fel. Ha egy talajon növényeket termelünk, úgy ezek a talajból tápanyagokat vesznek fel, ezen tápanyagokat mi a természetben a talajról elvisszük, a mi által természetesen a növényi tápanyagok mennyisége a talajban évről-évre kevesebb lesz, a minek következménye a termés-hozamok esőkenése és végtére a talaj kimerülése. Hogy ez ne következze, a gazdának szükséges gondoskodnia arról, hogy az elvont tápanyagok a talajnak visszaadassanak, visszapotoltassanak, s ezt elérjük a talaj trágyázása által. A visszapotlás történhetik vagy istálló trágyában, vagy műtrágyában.

Kérdés már most az, vajjon képes-e valamely gazdaság az elvont növényi tápanyagokat csak istálló trágyázással visszapotolni? Ezen kérdésre a felelet az, hogy: nem. Lássuk miért.

Minden gazdaság, a mely oly növényeket termel, a melyeket elad, a talajból több növényi tápanyagot von el, mint a mennyit istálló trágyában visszapotolni képes. Nem tudja pedig az elvont tápanyagokat visszapotolni azért, mert a tápanyagok nagyrésze az eladott terményekben a gazdaságból kikerült és soha többé vissza nem jön. De ha megpróbálja

a gazdaság a termésekben eladott növényi tápanyagokat bevásárolt takarmányfélékben pótolni, még az esetben sem tudja teljesen a beállott hiányt fedezni, minthogy ezen eljárással a visszapotlás többé kerül, mint a termések által elért haszon. De nem tudja a gazdaság teljesen visszapotolni a talaj kivont tápanyagait még azon esetben sem, ha p. o. kevés növényt természet eladásra, hanem inkább a termelt növényeket állataink takarmányozására használja fel, s az állatokat, vagy a nyert állati termékeket eladja, minthogy ez esetben a növényi tápanyagok az állatok szervezetében, az állati termékekben vitetnek ki a gazdaságból. Ily viszonyok közepette tehát, ha teljes visszapotlást akar a gazda elérni, kénytelen a hiányzó tápanyagokat bevásárlás által fedezni s erre legegyszerűbb eljárás, ha a hiányt műtrágyákban fedezi.

De beállhat az az eset is, hogy tudná a gazda a visszapotlást tisztán csak istálló trágyával eszközölni, a trágya előállítás azonban oly sokba kerülne, hogy a termelés magát ki nem fizetné. Ily viszonyok mellett is tehát helyén van inkább az előbbben beszerezhető műtrágyák alkalmazása.

Ha azonban valaki gazdaságában műtrágyákat használ, ebből még korántsem következik az, hogy istálló trágyára nincs szüksége. Sőt éppen ellenkezőleg, minthogy műtrágyázással a takarmány termelés fokozható, az állomássalma mennyisége szaporítható, arra kell a gazdának törekednie, hogy minél több és minél jobb istálló trágyát produkáljon, minthogy rendes viszonyok között az istálló trágya mindig olcsóbbba kerül, mint a műtrágya. A műtrágyák alkalmazása már csak azért sem teszi főlegessé az istálló trágyát, mert a műtrágyákkal a talajba szerves anyagokat nem juttatunk, tehát végtére a talaj egyik igen fontos alkotó része, a humusz kifogyva, másrészt azonban a műtrágyákkal a talaj fizikai tulajdonságait nem javítjuk, s így végtére a talaj fizikai tulajdonságai oly kedvezőtlenül alakulnának, hogy a termelés ennek folytán esőkenne.

Mégis lehetnek egyes gazdaságokban oly esetek, a midőn a műtrágyák az istálló trágyával szemben kiváló előnyben részesítenedők. Így p. o. a falutól vagy majortól órájárásnyira fekvő szántóföldek vagy magasabban fekvő, nehezen megközelíthető földterületeknek istálló trágyávali betrágyázása a távolság, a megközelíthetlenség folytán igen sokba kerülne, s magát ki nem fizetné. Ily viszonyok között a műtrágyák alkalmazása nélkülözhetlen, minthogy azt a növényi tápanyagot, a melyet istálló trágyában egy holdra p. o. 20-25 szekér istálló trágyában szállítanánk ki, műtrágyák alakjában igen könnyen egy szekérral kivehetjük. A ily helyeken a szervesanyag pótlására használjuk fel a zöld trágyázást. Vessünk a talajon pillangós virágú növényeket, s ezeket virágzásuk idejében szántuk alá. A zöld trágyázással egyúttal a talajt nitrogénben is gazdagítjuk, minthogy a pillangós virágúak leköltjük a levegő nitrogénjét és azt szervezetük felépítéséhez használják fel.

—d—

Nyiltér.)*

Selyemdamasztok 65 krtól. 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, sima csíkos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küldünk Henneberg G. (cs. és k. udvaris szállító)selyemgyára Zürich b. u. Svájcba czímzett levelek 10 kros. levelezőlapokra 5 kros. bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

7. 5-5.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házszer ellentét az 1856 megpróbáltatásnak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik külsőleg, csodálatlagos gyógyhatású és megkülönböztető az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyorsabban rendelés. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 10 kr. és 1 frt. tvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban kellelben van; főraktár: Török József gyógyszerész Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjeggyel és Richter cégjelzővel nékül mint nem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és lársa, cs. és kir. udvar. szállító, BUDAPEST.

*E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Háromszékvármegye alispánja.

Sz. 9414
1897.**Hirdetmény.**

Az aldoboly búkszádi törvényhatósági közut. 39-40 klm. között lévő málnási átkelő szakaszának rendezési költsége 1013 frt 41 kr költségösszeggel engedélyezett.

A munkálatok foganatosításának biztosítására folyó évi július hó 5-én d. e. 9 órakor az alispáni hivatalos helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Versenyezni kívánók felhivatnak, hogy az engedélyezett összeg 5 százalékát kitevő bántpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. fél 9-ig a vármegyei pénztárhoz anynyival inkább igyekezzenek beadni, mert a későbben érkezettek figyelembe nem vétetnek. A vonatkozó műszaki tervek és feltételek a vármegyei számvevősnél a hivatalos órák alatt naponként megtekinthetők.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1897. június 18-án.

Gábor Péter,
alispán.

106 2-3.

Értesítés.

A kézdivásárhelyi kisegítő takarékpénztár részvénytársaság igazgatósága értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy az intézetnél elhelyezett és elhelyezendő betét-tőkék után folyó évi július 1-től kezdve további intézkedésig ügyfeleinek tisztán 4 és fél százalékos kamatot fizet, és a 10 százalékos tőke kamat adót is ő hordozza.

104 3-3.

Papirkereskedés**az emeleten!**

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy id. Jancsó Mózes kereskedő üzlethelyisége fölé az emeletre a helyi viszonyoknak megfelelőleg

PAPIRKERESKEDÉST ÉS NYOMTATVÁNYRAKTÁRT

rendeztem be, a hol mindennemű irodai és levélpapírokat, irodai szereket, tintákat, tintatartókat, irodai és zsebkönyveket, virágpapírokat és virágleveleket, esokortartókat, stb. a legdusabb választékban, olesó árak mellett árusítok el. Továbbá bátor vagyok becses figyelmébe ajánlani újabban gőzhajtásra berendezett

KÖNYVNYOMDÁMAT,

melyet ellátam a legújabb czimírásokkal úgy, hogy e tekintetben minden igényeket képes vagyok kielégíteni, a legjutányosabb árak mellett.

Ezzel kapcsolatban tudatom, hogy megrendelőim kényelmére való tekintetből

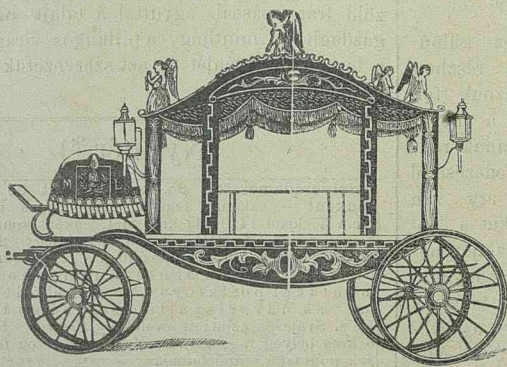
KÖNYVKÖTÉSZETET

is rendeztem be, melyet szintén ellátam a legújabb vágó-, fűző-, lyukgató- és számozógépekkel, mi által megrendelőim meg lesznek kímélve attól, hogy e szakmába vágó munkáikkal külön fáradjanak, s így nem csak a nálam megrendelt, hanem új könyvek, folyóiratok stb. kötését, valamint régi könyvek javítását a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig igen jutányos árak mellett eszközölöm.

Ugy a n. é. közönség, a valamint hivatalok szíves pártfogását ezutánra is kérve maradtam,

tisztelettel:

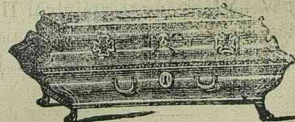
Ifj. Jancsó Mózes,
nyomdatulajdonos.

Feltűnő**olesó árak!****Uj temetkezési intézet!****DÁVID ANTAL**

diszes berendezésű temetkezési vállalata az, hol a nagyérdemű közönség a szükséges halotti kellékeket minden rangosztályhoz illően, a legdusabb választékban találja meg. Szemfődelek, halottiöltözékek, művirág- és gyöngykoszorúk, fenyő- és tölgyfa (csere) koporsók legolesóbb árban, érez koporsók gyári árjegyzék szerint lesznek felszámítva.

Diszesen kiállított üveges és egészen gyászos hintóim a temetkezések bármely fényének, pompájának megfelelnek; diszkocsimért is a legmérsékeltebb árt számítom fel, míg a teljes gyászkoesia nálam vásároló közönségnek díjtalanul bocsátom rendelkezésére. Az itten felsoroltakról meggyőződést szerezhet magának a nagyérdemű közönség, s midőn becses pártfogását remélem, vagyok kiváló tisztelettel.

Vasár- és ünnep napokon valamint bolt-zárás után lakáson
(Zsindely-piacz) állok a t. közönség rendelkezésére.

DÁVID ANTAL.**A legszolidabb árak!**

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél K.-Vásárhelyen